

Overweging 2018-04-01 Paaszondag

n.a.v. Hand. 10, 43a. 37-43 en Jo. 20,19

Welkom

Bij deze Eucharistieviering. Wij vieren het hoogfeest van Pasen, ons aansluitend bij de eeuwenlange traditie van de christenheid, en bij onze eigen traditie van meerdere decennia.

De opwekking uit de dood van Jezus blijft een mysterieus gebeuren, moeilijk voor te stellen, al helemaal niet te bewijzen. Het roept gemakkelijk allerlei twijfels op. Wij komen daar tegenwoordig rond voor uit. Dat komt b.v. tot uiting in de teksten van de liederen. "Dood en verrijzenis? Welke dood en welk verrijzenis?" en, over de onzichtbare aanwezigheid van Jezus in onze wereld: "Gij zijt voorbij gegaan, een steekvlam in de nacht,een voetspoor in de zee,...een vreemd bekend gezicht.." Je kunt je er alleen maar aan toevertrouwen, erin geloven. En dat wordt mogelijk als je de vruchten van dat gebeuren ervaart, de vruchten van de Geest Gods die over ons gekomen is. Die ons uit ons kleine wereldje haalt. Uit ons eigenbelang. En ons opent voor de anderen om ons heen. Dan kunnen we gevoelig worden voor wat vrede is: welwillende verbondenheid met elkaar. Moge deze viering daartoe bijdragen.

Als teken van de zegen door de Geest die wij verlangen ga ik u besprenkelen met wijwater, levend water waarzonder wij niet op kunnen leven.

Overweging.

Er is rond het jaar 30 van onze jaartelling iets bijzonders gebeurd bij Jeruzalem, iets heel bijzonders, dat tot op de dag van vandaag over heel de wereld doorklinkt. De geschriften van het Nieuwe Testament staan er vol van. Maar als je nu probeert na te gaan wat er precies gebeurd is, sta je voor raadsels. De getuigenissen komen nl. niet met elkaar overeen, schijnen elkaar soms zelf tegen te spreken. Je krijgt de indruk dat het iets ongrijpbaars was, iets wat zich niet direct en concreet laat vertellen. Iets dat het bevattingsvermogen van mensen te boven gaat. Niet verwonderlijk, want het heeft met God te maken, en Die is mysterie, ook in zijn handelen.

Maar één ding is overduidelijk: de getuigen, volgelingen van Jezus, zijn diep overtuigd van wat zij hebben ervaren. Het heeft hun leven totaal veranderd. En die verandering wordt telkens weer uitvoering beschreven. Zij komen er rond voor uit dat zij Jezus niet begrepen hebben in de dagen dat ze samen rondtrokken en Hij de boodschap van het Rijk Gods verkondigde. Ze dachten dan, als de meeste mensen van hun tijd, aan een Messias-koning, die de gehate Romeinse onderdrukkers het land zou uitjagen en het koninkrijk van David zou herstellen. Heel menselijk gedacht. Ze maakten onderling ruzie over wie de ereplaatsen in dat rijk zou krijgen. Dat Jezus zou worden gevangen genomen, gemarteld en vermoord kon dus onmogelijk waar zijn. Zij weigerden dit te geloven, telkens als Hij dit voorzegde, want dat kon je aan zien komen. En toen het ging gebeuren hebben ze Hem dan ook verraden en lieten hem in de steek.

En dan ineens komt een vrouw vertellen dat Hij uit de dood is opgewekt en leeft. En ze doen zelf ook ervaringen op die hen ervan overtuigen dat het echt waar is. Ze rijzen zelf als het ware op uit hun graf van ongelof, van angst en depressie. Ze staan op en leven en worden actief. Onverschrokken gaan ze melden aan wie het maar horen wil dat Jezus leeft. Ze zijn begeistert: de Geest van Jezus, die Hij had beloofd, is over hen vaardig geworden. En ook over allen die zich aan de Blijde Boodschap toevertrouwen. En zo ontstaat iets als het Rijk van God op aarde, een gemeenschap waar liefde heerst

en gerechtigheid. Een nieuw begin van de geschiedenis van de mensheid. Wij kennen min of meer de 20 eeuwen die sindsdien zijn verlopen. Hoeveel offers zijn gebracht, door martelaren en missionarissen, door gewone mannen en vrouwen. Hoe mensen hun gemeenschappen verdiepten en versterkten, solidair waren met elkaar en het onderlinge welzijn bevorderden door zorg voor armen, zieken en verschoppelingen. Maar tegelijk ook hoe het mensenwerk bleef, hoe machtswellust en hebzucht bleven voortwoekeren. En toch: telkens kwamen er hervormingsbewegingen om terug te keren naar de boodschap van Jezus over het Rijk Gods.

Ook wij hebben deel aan dit alles in onze dagen. Ook wij zijn geraakt door de Geest van Jezus, die levend onder ons is en ons inspireert om zijn weg van liefde en vrede te gaan. Het geloof in de Verrijzenis, in de aanwezigheid van de Levende, lijdt in onze dagen geweld. Maar hoe meer wij ons openstellen voor de werking van de Geest, des te geloofwaardiger wordt het bericht van het evangelie, in eerste instantie verwoord door Maria Magdalena: Hij leeft werkelijk en blijft met ons op onze levensweg. Dan kunnen we blij zijn met elkaar en hoopvol leven. Kees Megens heeft dit ook zeer goed verwoord in zijn overweging in het laatste parochieblad. Het draagt de veelzeggende titel :”Wie leeft in de liefde zal leven.” Ik kan u aanraden het aandachtig te lezen, als u dit al niet gedaan hebt. En ik wens u allen een heel zalig Pasen.

Nijmegen, 1 april 2018

pastor Jan Zuiker, assumptionist